

אגרת פולוס הראשונה אל טימותיוס

- 1 פולוס שלח ישוע המשיח על-פי מצות האלהים
- 2 מושיענו והאדון ישוע המשיח תקותנו: אל טימותיוס
- 3 בנו האמתי באמונה חסד ורחמים ושלוש מאת אלהים
- 4 אבינו והמשיח ישוע אדנינו: הנה בלכתי
- 5 למקדוניה בקשתי ממך לשבת באפסוס למען תצוה
- 6 מקצת אנשים לבלתי הורת תורה ורה: ולא ישימו
- 7 לבם להגדות וללמודי תולדות שאין להם סוף
- 8 המביאים לשאלות ולא לבנות בית-אלהים באמונה:
- 9 כי תכלית המצוה היא האהבה בלב טהור ובדעת
- 10 נקייה ובאמונה לא צבועה: יש אשר תעו מהרבה
- 11 ויפנו אחרי למודי הבל: חפצים להיות מורי תורה
- 12 ואינם ידעים מה הם אמרים ומה הם דנים עליו:
- 13 אבל ידענו כי התורה טובה אם ישתמש בה האדם
- 14 בתורה: בדעתו זאת שהחוק לא הושם לצדיק כי אם
- 15 בעבור הפשעים והמרדים הרשעים והחטאים טמאים
- 16 ונבלים מפי-אב ומפי-אם ומרצחים: וזנים ושוכבים
- 17 את-זכר וזנבי נפש ושקרנים ונשבעים לשקר וכל-
- 18 מעשה הפך מן-הלכות הבריא: כפי בשורת כבוד
- 19 האל המברך אשר הפקיד בידי: והנני מורה לישוע

הַמְּשִׁיחַ אֲדִינֵנו הַמְּאַזְרֵנִי תֵּיִל אֲשֶׁר רָאִינִי נֶאֱמָן יֵשׁוּעַ
 13 לְמִשְׁרַת לוֹ: אֲשֶׁר מִלְּפָנִים הָיִיתִי מְנוּחָף וּמְדוּחָף
 וּמְחֻרָף אֲבָל רַחֲמֵי כִי עָשִׂיתִי מִכְּלִי-דַעַת כְּאִן אֲמוּנָה:
 14 וַיְגַדֵּל עָלַי בְּמֵאד מְאֹד הַסֵּד אֲדִינֵנו עִם-הָאֲמוּנָה
 15 וְהֶאֱהָבָה בְּמִשְׁיחַ יֵשׁוּעַ: נֶאֱמָן הַדָּבָר וְרָאִי לְכָל
 לְהִתְקַבֵּל שֶׁהַמְּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ בָּא לְעוֹלָם לְהוֹשִׁיעַ אֶת-
 16 הַחַטָּאִים אֲשֶׁר אָנֹכִי הַגָּדוֹל בָּהֶם: וּבַעֲבוּר זֹאת רַחֲמֵי
 לְמַעַן אֲשֶׁר יִרְאֶה יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בִּי בְּרֵאשֹׁנָה אֶת-כָּל-
 אֲרֶךְ רוּחוֹ לְהוֹתִי לְאוֹת לְכָל אֲשֶׁר-יָבֹאוּ לְהֶאֱמִין בִּי
 17 לְהִיּוֹת לָהֶם חַיֵּי עוֹלָם: וּמִלֶּךְ עוֹלָמִים הָאֱלֹהִים הַקָּדוֹם
 לְעַד וְהַנֶּעְלָם מֵעֵינַי וְהַחֲכֵם לְבַדּוֹ לוֹ הַכְּבוֹד וְהַקְּדוּרָה
 18 לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים אָמֵן: אֶת-הַמְּצוּנָה הַזֹּאת אֲנִי
 מְצוּקָה בְּנֵי טִימוֹתִיוֹס כְּפִי הַנְּבוּאוֹת הַקְּדָמוֹת עֲלֵיךָ אֲשֶׁר
 19 תִּלְחַם עַל-יָדֵינוּ הַמִּלְחָמָה הַטּוֹבָה: לְאֵחָיו בְּאֲמוּנָה
 וּבְדַעַת נִקְיָה אֲשֶׁר-יֵשׁ מֵאִסִּים בָּהּ וְתִשְׁבֵּר אֲנִי
 20 אֲמוּנָתָם: וּמֵהֶם הוֹמְנִיּוֹס וְאַלְכֶסַנְדְּרוֹס אֲשֶׁר מְסַרְתִּים
 לְשָׂטָן לְמַעַן יִנְסְרוּ לְבַלְתִּי נִדְרֵי עוֹד:

2 וְעַתָּה קְדָם כָּל-דָּבָר אֲבַקְשֶׁה מִכֶּם לְשֵׂאת תְּפִלוֹת =
 2 וְתַחֲנוּנִים וּבִקְשׁוֹת וְתוֹדוֹת בְּעַד כָּל-בְּנֵי אָדָם: בְּעַד
 הַמַּלְכִּים וּכְרֵי-הַשְּׁלִיטִים לְמַעַן נַחֲוֶה חַיֵּי הַשְּׁקֵט וְכַטָּה
 3 בְּכָרְ-הַסִּידוֹת וַיֵּשֶׁר: כִּי-כֵן טוֹב וְרָצוֹן בְּעֵינֵי אֱלֹהִים
 4 מוֹשִׁיעֵנִי: אֲשֶׁר הַפְּצִי כִי וַיִּשְׁעֵי כָל-בְּנֵי הָאָדָם וַיִּקְבְּלוּ
 5 דַעַת הָאֱמֶת: כִּי אֶחָד הָאֱלֹהִים וְאֶחָד הַסְּרָסוֹר בֵּין
 אֱלֹהִים וּבֵין בְּנֵי אָדָם הוּא בֶן-אָדָם הַמְּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ:
 6 אֲשֶׁר נָתַן אֶת-נַפְשׁוֹ כַּפָּר בְּעַד הַכָּל וְזֹאת הָעֲדוּת הַבָּאָה
 7 בְּעַתָּה: אֲשֶׁר אֲנִי הַפְּקֹדֵתִי לָהּ לְכַרוֹז וּלְשַׁלֵּחַ אֶמֶת
 אֲנִי מְגִיד בְּמִשְׁיחַ וְלֹא אֲשַׁקֵּר מוֹדָה הַגּוֹיִם בְּאֲמוּנָה
 8 וּבְאֱמֶת: לְכֵן רָצוֹנִי שִׁיתְּפִלְלוּ הָאֲנָשִׁים כָּכָל-

9 מקום וישאו ידיהם קדש בלי-רגז ומזמות: וכן גם
 הנשים תתנפנה בתלבשת נאה בבשת פנים וצניעות
 לא במהלפות הראש לא בזהב לא בפנינים ולא
 במלבושים יקרים: אלא במעשים טובים כראוי לנשים
 10 אשר בחרו להן יראת אלהים: האשה תלמד דומם
 בכל-הכנעה: ואיני נתן רשות לאשה ללמד אף לא
 11 להתנשא על-האיש אף תדום: כי אדם נוצר בראשונה
 12 ואחריו חוה: ואדם לא נפתח כי אס-האשה שמעה
 13 לקול המסית ותבא לידי עברה: אבל תושע בלדתה
 14 בנים אם תעמדה באמונה ובאהבה ובקדשה עם-
 הצניעות:

3 אמת הדבר איש כיי-בקש לו פקירות למעשה טוב
 מתאנה: ופקוד העדה צריך להיות באין דפי בעל-
 2 אשה אחת משל ברוחו צניע ונחמד לבריות מכנים
 ארחים ומבין ללמד ולא אהב יין ולא בעל אגרף
 3 (ולא בצע בצע רע): כי אס-דן לכה-זכות ולא איש
 4 מרגים ולא אהב פסף: ויהי מנהיג את-ביתו בטוב
 5 ומדריך את-בניו למשמעתו בכל-הישר: כי אס-לא
 ידע איש להנהיג את-ביתו איבכה ויכל להשגיח על-
 6 עדת אלהים: ואל-יהי תלמיד קדש פן-ירדב לבו
 7 ויפל בדין המשטין: והוא גם-צריך היות לו שם טוב
 כפי אתם שבחון פן-יפל בחרפה ובמוקש המשטין:
 8 וכן גם-השמשים יהיו ישרים ולא מחליקין לשון
 9 ולא אהבים סבא-יין ולא נטים אחרי בצע-רע: כי
 10 אם-ישמרו את-סוד האמונה ברוח טהורה: ונסתהם
 יבחנו בראשנה ואחר כן ישמשו אס-אין בהם דפי:
 11 וכן הנשים תהיינה ישרות ולא מלשינות משלות ברוחן
 12 ונאמנות בכל: השמשים יהיו כל-אחד בעל-אשה

13 אַחַת וּמְנַהֲלִים בְּטוֹב אֶת-פְּנֵיהֶם וְאֶת-פְּתִיחֵם: כִּי
 הַמְשַׁמְשִׁים כַּדָּגִן יִקְנוּ לְנַפְשָׁם מֵעֵלָה טוֹבָה וּבִטְחָן רַב
 14 בְּאֲמוּנַת הַמְּשִׁיחַ יִשׁוּעַ: וְאֵת אֲנִי כָתֹב לָךְ וְאֶקְרָא
 15 לָבֵא אֵלֶיךָ בְּמַהֲרָה: וְאִם-אֶתְמַדְּמָה הִנֵּה תִדַע אֵיךְ
 לְהִתְנַהֵג בְּבֵית הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הוּא עֲדַת אֱלֹהִים חַיִּים
 16 עֹמֵד הָאֱמֶת וּמְכוֹנָה: וּבְיַדִּי גְרוּל סוּד הַחֲסִידוֹת * אֲשֶׁר
 נִגְלָה בְּבֶשֶׁר נֶעְדַק בְּרוּחַ נִרְאָה לְמַלְאָכִים הַגָּד בְּגוֹיִם
 נִתְקַבַּל בְּאֲמוּנָה בְּעוֹלָם נֵעְלָה בְּכָבוֹד:

4 וְהָרִיחַ מְנִיד בְּפָרוּשׁ כִּי בְּאַהֲרִית הַיָּמִים יִסּוּרוּ מִן-ד
 הָאֲמוּנָה לְפָנוּת אֶל-הָרוּחוֹת הַמִּתְעוֹת וְאֶל-תּוֹרַת
 3 2 הַשָּׂדִים: דְּבָרֵי שֶׁקֶר בַּחֲנֹפֶה וּנְכוּיִם בְּמִדְעָם: אֲסָרִים
 לְקַחַת אִשָּׁה וּמְנַעִים מִמִּינֵי מֵאֲכָל אֲשֶׁר בְּרָאִם הָאֱלֹהִים
 4 שִׂיאֲכֹלוֹם בְּתוֹדָה הַמְּאֲמִינִים וְיָדְעֵי הָאֱמֶת: כִּי כָל-בְּרִית
 אֱלֹהִים טוֹבָה וְאִין דְּבַר מְשַׁקֵּץ וּבִלְבַד שִׂיאֲכָל בְּבָרְכָה:
 6 5 כִּי יִקְדַּשׁ בְּדַבַּר אֱלֹהִים וּכְתַפְלָה: אִסְתָּשִׁים
 כּוֹזֵאת לְפָנַי אַחֲדָה מִיִּשְׂרָאֵל טוֹב תִּהְיֶה לְיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
 מְגִדֵּל בְּדַבְרֵי הָאֲמוּנָה וּכְלַקָּה הַטוֹב אֲשֶׁר דְּבַקְתָּ אַחֲרָיו:
 7 אֵךְ הִתְרַחַק מִהַגְּדוֹת פְּסוּלוֹת וּבְלוֹת וְהִרְגֵּל נַפְשֶׁךָ
 8 בַּחֲסִידוֹת: כִּי הִרְגֵּל הַגּוֹף יוֹעִיל מְעַט אֲבָל הַחֲסִידוֹת
 תּוֹעִיל לְכָל-דְּבַר וְלָהּ הַבְּטָחַת חַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם
 9 הַבָּא: אֱמֶת הַדְּבַר הַזֶּה וְרֵאוּ לְכָל לְהִתְקַבֵּל: כִּי
 10 לְזוֹאת אֲנַחְנוּ יִנְעִים וְנַעֲלָכִים עַל-אֲשֶׁר הוֹחֲלָנוּ לְאֱלֹהִים
 11 חַיִּים הַמּוֹשִׁיעַ לְכָל-הָאָדָם וְעַל-כֵּן לְמַאֲמִינִים: וְאֵת
 12 תְּצַוֶּה וּתְלַמֵּד: אֲלֵיבוּ אִישׁ אֶת-בְּחוּרוֹתֶיךָ רַק
 הֵיךְ מוֹפֵת לְמַאֲמִינִים בְּדַבּוֹר בְּמַעֲשֵׂה בְּאַהֲבָה (בְּרוּחַ)
 13 בְּאֲמוּנָה וּבְמַהֲרָה: וְהֵיךְ שְׂקוּד לְקָרוֹת וּלְהוֹכִיחַ וּלְהוֹרֵת

14 עד - באי : ואל-תקל בעיניך מתנת החסד אשר בך
 15 הנתונה לך בדבר נבואה ובסמיכת ידי הזקנים : לאלה
 תשית לבך ובהם יהיה למען תראה הצלחתך * לכל :
 16 שית לבך לנפשך ולדוראה ונתחזק באלה כי -
 בעשותך בן גם את-נפשך תושיע וגם את-נפש
 השמעים אליך :

5 אל-תנער בזקן כי אם-תזהירני כאב-לך ואת-
 הצעירים פאחים : את-הזקנות פאמות ואת-הצעירות
 כאחיות בכל-טהרה : כבד את-האלמנות אשר באמת
 אלמנות הנה : וכי-יהיו לאלמנה בנים או-בני בנים הם
 ילמדו לראשונה לעשות חסד עם-ביתם ולשלים גמול
 לאבותם כי טוב הוא ורצוי לפני האלהים : ודאלמנה
 באמת אשר נשארה יחודה תשים אלהים מבטחה והיא
 מתמדת בתפלות ובתחנונות לילה ויומם : אך המעננה
 מתה היא בחייה : וזאת תצוה למען תהיינה פלא-דפי :
 8 ואשר לא יכלכל את-קרוביו ועל-כלם את-בני ביתו
 פפר באמונה ורע הוא מאשר איננו מאמין :

9 אלמנה אל-תבחר זולתי בת-ששים שנה ואשר היתה
 אשת איש אחד : ויש-לה עדות על-מעשיה הטובים כי
 גדלה בנים והכניסה ארחים ורחצה את-רגלי הקדשים
 ותמכה את-העשוקים ורדפה כל-מעשה טוב : אבל
 דאלמנות הצעירות אל-תקבל כי בהשות יצרן את-לבן
 מאחר-המשיח חשקות הן להיות לאיש : ודינן עליהן
 שבגדו באמונתן הראשונה : ועוד בהיותן עצלות למדו
 לשוטט מבית לבית ולא עצלות בלבד אלא אפלו
 בוטת ורדפות אחר ההבל מדברות את-אשר לא יתכן :

14 על־כֵּן רְצוֹנִי שֶׁהַצְעִירוֹת תִּהְיֶינָה לְאִישׁ לְלֶדֶת בָּנִים
 15 וּלְהַנְהִיג אֶת־בְּתֻלָּתוֹ וְלֹא לָתֵת לְאִיב מְקוֹם לְחֶרֶף: כִּי־
 16 יֵשׁ מִהֵן שֶׁכָּבֵר סָרוּ אַחֲרֵי הַשָּׁטָן: וְכִי תִהְיֶינָה אֲלֻמְנוֹת
 כְּבֵית (מֵאֲמִין אוֹ) מֵאֲמִינָה תַעֲשֶׂה קָהֵן פְּרִנְסָה וְלֹא
 תִהְיֶינָה לְמִשָּׂא עַל־הַקָּהֵל לְמַעַן יִוָּכַל לְהַסְפִּיק לְאַתָּן
 17 שֶׁהֵן אֲלֻמְנוֹת בְּאַמֶּת: הַזְּקֵנִים הַמִּיטִיבִים לְנַהַל
 רְאוּיִם הֵם לְמִשְׁנֵה כְבוֹד וְעַל־כֵּן כָּל־הָעֲמִלִּים בְּדָבָר
 18 וּבַהוֹרָאָה: כִּי־הַכָּתוּב אָמַר לֹא־תַחֲסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ וְנֹאמַר
 19 רְאוּיִ הַפֶּעַל לְשִׁכְרוֹ: אֲל־תִּקְבַּל עֲדוּת בְּזִקָּן בְּלִתֵּי אִם־
 20 עַל־פִּי שָׁנִים אוֹ־שְׁלֹשָׁה עֲדִים: אֶת־הַחֲטָאִים תִּזְכִּיחַ
 21 בְּפָנַי כֹּל לְמַעַן יִירָאוּ גַם־הָאַחֲרִים: הִנְנִי מַעֲיֵד בְּךָ נֶגֶד
 הָאֱלֹהִים וְאֲדַגִּינֵנו יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וְנֶגֶד הַמַּלְאָכִים בְּחִירֵי־יְהוָה
 אֲשֶׁר־תִּשְׁמַר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא תִשְׁפֹּט בְּאֵין
 22 חֻקֵּיהֶם וְלֹא־תַעֲשֶׂה דְבָר בְּמִשָּׂא פָנִים: אֲל־תִּהְיֶה נִבְהָל
 לְסִמּוּךְ יָדֶיךָ עַל־אָדָם וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה בְּחַטָּאת אַחֲרֵים
 23 שָׁמַר אֶת־נַפְשֶׁךָ בְּטַהֲרָה: אֲל־תִּשְׁתָּה עוֹד מִיָּם
 הַרְבֵּה אֶלָּא מְעַט־יַיִן מִפְּנֵי מַעֲיָךְ וּמִפְּנֵי שְׁפַעְמִים הַרְבֵּה
 24 חֲלָה אֶתָּה: יֵשׁ בְּנֵי־אָדָם אֲשֶׁר־חַטְּאוּתֵיהֶם
 גְּלוּיֹת וּמְקַדִּימוֹת לְמִשְׁפָּט וַיֵּשׂ מֵהֶם אֲשֶׁר הִנֵּה בְּאוֹת
 25 אַחֲרֵיהֶם: וְכִבְּה גַם־הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים גְּלוּיִם הֵמָּה וְאֲשֶׁר
 לֹא־כֵן לֹא יִוָּכְלוּ לְהַסְתֵּר:

6 כֹּל אֲשֶׁר־עַל הָעֲבֹדוֹת עֲלִיהֶם יִהְיוּ אֲדַגִּינֵיהֶם בְּעֵינֵיהֶם ו
 רְאוּיִם לְכָל־כְּבוֹד לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִחַלֵּל שֵׁם הָאֱלֹהִים
 2 וְהִלְקַח: וְאַתֶּם שְׂאֲדַגִּינֵיהֶם מֵאֲמִינִים אֲל־יִקְלוּ בְּעֵינֵיהֶם
 מִפְּנֵי שֶׁהֵם אֲחִים כִּי אִם־יַעֲבֹדוּ אֶתֶם יוֹתֵר מִפְּנֵי
 שְׂמֵאֲמִינִים וְאֲהוּבִים הֵם הַמְּקַבְּלִים אֶת־הַטּוֹבָה אֶת־זֹאת
 3 תִּלְמַד וְתַצִּוֶּה: הָאִישׁ אֲשֶׁר יוֹרֵה תוֹרָה אַחֲרַת
 וְלֹא יַעֲמֵד בְּדַבְּרֵי אֲדַגִּינֵנו יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הַבְּרִיאִים וּבִלְקַח

- 4 הַחֲסִידוֹת: נִפְשׁוּ עֲפָלָה וְלֹא יָדַע מְאוּמָה כִּי אִם־חֵלְהָ
 הוּא בְּשָׂאלוֹת וְתוֹכְחוֹת מְלִים הַמּוֹלִידוֹת קִנְיָה וּמְרִיבָה
 5 וְגֵהוּפִים וְחֻשָּׁד רָע: וּפּוֹחֵי הַבָּל מֵאֲנָשִׁים נִשְׁחָתִי דַעַת
 וּמְחַסְרֵי אֲמֶת הַשָּׁמַיִם אֶת־הַחֲסִידוֹת לְדַבֵּר בְּצַע (סוּר
 6 מֵאֲנָשִׁים בְּאֵלֶּה): וְאִמְנָם בְּצַע גְּדוֹל הִיא הַחֲסִידוֹת עִם־
 7 לֵב שָׂמַח בְּחֻלְקוֹ: כִּי בָּאנוּ לְעוֹלָם וְאִין בְּיַדֵּינוּ מְאוּמָה
 8 וּבְיַדוֹעַ שְׂאָף נִצָּא מִמֶּנּוּ וְאִין בְּיַדֵּינוּ מְאוּמָה: וְעַל־כֵּן
 9 אִם מְזוּן וּכְסוּת לָנוּ נִסְתַּפְּקָה בָּהֶם: אֲבָל הַמְּבַקְשִׁים
 לְהַעֲשִׂיר יִבְאוּ לִידֵי נִסְיוֹן וַיִּפְּלוּ בְּמוֹקְשִׁים וּבְרַב תַּאֲוֹת
 סְכָלוֹת וּמִשְׁחִיתוֹת הַמִּשְׁקִיעוֹת אֶת־הָאָדָם בַּשָּׂחַת
 10 וּבְאֲבִדוֹן: כִּי שָׂרַשׁ כָּל־הַרְעוֹת אֲהַבַת הַכֶּסֶף וַיֵּשׁ
 לְהוֹטִים אַחֲרָיו אֲשֶׁר סָרוּ מִן־הָאֲמוּנָה וַיַּעֲצִיבוּ אֶת־
 11 נַפְשָׁם בְּמַכְאֲבִים רַבִּים: וְאַתָּה אִישׁ הָאֱלֹהִים
 בְּרַחֲדֶלְךָ מֵאֵלֶּה וּרְדֹף צְדָקָה וְחֲסִידוֹת וְאֲמוּנָה וְאַהֲבָה
 12 וּסְבָלָנוֹת וַעֲנוּה: הַלֶּחֶם הַמְּלַחֵמָה הַטּוֹבָה מְלַחֶמֶת
 הָאֲמוּנָה וְאַחֲזוּ אֶת־חַיֵּי הָעוֹלָמִים אֲשֶׁר נִקְרְאָתָ לָהֶם
 13 וְהוֹדִיתָ הַוָּדָאָה יָפָה בְּפָנַי עֲדִים רַבִּים: הִנְנִי מְצוּקָה
 נֶגֶד הָאֱלֹהִים הַמְּהִינָה אֶת־כָּל וְנֶגֶד הַמְּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר
 14 הֶעִיד הַהוֹדָאָה הַנְּפֹסָה לִפְנֵי פְּנִטְיוֹס פִּילָטוֹס: אֲשֶׁר
 תִּשְׁמַר אֶת־הַמְּצוּהָ בְּאִין־שִׁמְץ וְדַפִּי עַד־הוֹפַעַת
 15 הַמְּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ אֲדַנִּינוּ: אֲשֶׁר יִרְאֶנָּה בְּעַתָּה הַמְּבַרְךָ
 16 וְהַשְּׁלִיט לְבַדּוֹ מֶלֶךְ הַמַּלְכִים וְאֲדַנִּי הָאֲדַנִּים: אֲשֶׁר
 הוּא לְבַדּוֹ חַי וְקַיִם וְהוּא שֹׁכֵן אוֹר נִשְׁגָב וְאִישׁ לֹא רָאָהוּ
 וְלֹא יוֹכַל לְרְאוֹתוֹ וְלוֹ הַכְּבוֹד וּגְבוּרַת עוֹלָמִים אָמֵן:
 17 אֶת־עֲשִׂירֵי הָעוֹלָם הַזֶּה תַּצְוֶה שְׁלֹא יִרוּם לְבָבָם
 וְלֹא־יִבְטְחוּ בְּעֶשֶׂר הַבּוֹגֵר כִּי אִם־בְּאֱלֹהִים חַיִּים הַמְּסַפִּיק
 18 לָנוּ דֵי וְהוֹתֵר לְשִׁבְעַ: וַיִּגְמְלוּ טוֹב וַיַּעֲשִׂירוּ בְּמַעֲשִׂים
 19 טוֹבִים לְתַת מֵהוֹנָם וְלַעְזוֹר לְזוּלָתָם: וַיֵּאצְרוּ לָהֶם אוֹצֵר

לִיסוּד טוֹב לְעֵתִיד לְבֹא לְמַעַן יִשִּׁינֵנּוּ אֶת-תְּנֵי הָאֲמֹת :

אָתָּה טִימֹתִיּוֹס שְׁמַר אֶת-הַפְּקָדוֹן וְהַתְּרִחֶק מִדְּבַר־

הַבֵּל הַפְּסוּלִים וּמִן-זְכוּתֵי הַמְּדַע הַנִּקְרָא כֵּן בְּטָעוֹת :

אֲשֶׁר יֵשׁ מִתְּפֹאֲרִים בּוֹ וַיִּתְּעוּ מִן-הָאֲמוֹנָה.

הַחֶסֶד עִמָּךְ אָמֵן :